

ข้อคิดด้านเศรษฐกิจ

ที่ประชุมสมัชชาฯ มีมติรับรองหัวข้อเรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการให้ความช่วยเหลือต่อประเทศที่อ่อนแอที่สุด โดยเฉพาะประเทศในแอฟริกาจากผลกระทบทางสังคมและการเมืองจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก” (*The role of parliaments in mitigating the social and political impact of the international economic and financial crisis on the most vulnerable sectors of the global community, especially in Africa*) ซึ่งเสนอโดย เวเนซุเอลา แคนาดา กลุ่ม Twelve Plus และกลุ่มลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (GRULAC) เป็นระเบียบวาระเร่งด่วน (Emergency Item) เพื่อบรรจุในระเบียบวาระของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาครั้งนี้ อย่างเป็นทางการ

ที่ประชุมสมัชชาฯ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างข้อคิด (Drafting Committee) ประกอบด้วย ผู้แทนจากบาห์เรน แคนาดา โคลัมเบีย คองโก อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน นามิเบีย สเปน สวิตเซอร์แลนด์ ยูกันดา และเวเนซุเอลา โดยที่ประชุมสมัชชาฯ ได้รับรองข้อคิดเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) วิกฤตการเงินโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา

๒) วิกฤตการเงินโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ดังจะเห็นได้จากการส่งออกลดลง ผลกำไรลดลงและการใช้สินเชื่อเพิ่มขึ้น การลงทุนจากต่างประเทศและเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศลดลง รวมทั้งผลกระทบในด้านอื่น ๆ อีกด้วย

๓) วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลกซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาคมโลก โดยเฉพาะต่อประเทศที่อ่อนแอที่สุด องค์กรสหประชาชาติควรสนับสนุนการปรับโครงสร้างการเงินโลก รวมทั้งควรจัดตั้งระบบเตือนภัยทางเศรษฐกิจโลกด้วย โดยยึดการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์เป็นศูนย์กลาง

๔) ควรจัดระบบเศรษฐกิจโลกที่มีความเสถียรภาพ เป็นธรรม และมั่นคง

๕) ควรฟื้นฟูความเชื่อมั่นและปรับระบบการเงินใหม่ สนับสนุนการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขผลกระทบทางสังคมจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก

๖) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่เป็นทางการ (Official Development Assistance : ODA) รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือทางการค้า การปลดหนี้ สำหรับประเทศในภูมิภาคแอฟริกา

๗) ประเทศพัฒนาแล้วควรสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่เป็นทางการ (ODA) แก่ประเทศกำลังพัฒนา ในระดับร้อยละ ๐.๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product : GNP)

๘) สิ่งท้าทายที่สำคัญที่สุดซึ่งประชาคมโลกกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันคือ การขจัดความยากจนอันเป็นผลมาจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก

๘) วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลกเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) และเป้าหมายการพัฒนาระหว่างประเทศอื่น ๆ ด้วย

๑๐) หากไม่มีการดำเนินมาตรการที่ถูกต้องเกี่ยวกับการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก การฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจโลกอาจต้องใช้เวลาถึงปี ค.ศ. ๒๐๑๐

๑๑) ภาครัฐสภาควรร่วมมือกับภาครัฐบาลเพื่อหามาตรการลดผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก โดยเฉพาะในประเทศที่อ่อนแอที่สุด นอกจากนี้ ภาครัฐสภาและภาครัฐบาลควรร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสหัสวรรษแห่งสหประชาชาติ

๑๒) จากข้อมติการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๕ (เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ณ นครเจนีวา) ในหัวข้อเรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการควบคุมวิกฤตการเงินและผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว” (*The role of parliaments in containing the global financial crisis and its economic impact, both on developing and developed countries*) คณะมนตรีสหภาพรัฐสภาควรจัดประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศเพื่อร่วมพิจารณาเหตุและปัจจัย รวมทั้งผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลก

๑๓) ในสถานการณ์ที่วิกฤตเช่นนี้ เป็นโอกาสที่สมัชชาสหภาพรัฐสภาจะแสดงความตั้งใจและความเป็นเอกภาพกับกลุ่มประเทศแอฟริกาและประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการกับวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลกดังนี้

(๑) เรียกร้องให้รัฐสภาทุกประเทศเร่งดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการแก้ไขวิกฤตการเงินโลกในเวทีการประชุมรัฐสภาว่าด้วยวิกฤตเศรษฐกิจโลก (The Parliamentary Conference on the Global Economic Crisis) ที่จะมีการประชุมในวันที่ ๗ และ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒

(๒) สนับสนุนการประชุมระดับสูงแห่งสมัชชาสหประชาชาติว่าด้วยวิกฤตการเงินและเศรษฐกิจโลก และผลกระทบต่อการพัฒนา (The United Nations General Assembly high-level conference on the international financial and economic crisis and its impact on development) ที่จะมีการประชุมในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และกระตุ้นสมัชชาสหประชาชาติให้ความหวังว่า การประชุมที่จะมีขึ้นนั้นจะมุ่งเน้นการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในประเทศที่อ่อนแอที่สุด โดยเฉพาะประเทศในทวีปแอฟริกา

(๓) เรียกร้องให้ภาครัฐสภาและภาครัฐบาลจากทั่วโลกพิจารณาจัดความยากจนและความไม่เป็นธรรมทางสังคม และมูลเหตุแห่งความยากจนและความไม่เป็นธรรมทางสังคมในทวีปแอฟริกาและประเทศกำลังพัฒนาเป็นวาระเร่งด่วน รวมทั้งสนับสนุนให้ประเทศเหล่านั้นมีบทบาทที่สำคัญ

(๔) กระตุ้นให้ภาครัฐสภาพิจารณามาตรการในการบรรเทาผลกระทบทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจจากวิกฤตการเงินโลก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

(๕) เรียกร้องให้ภาครัฐสภาให้หลักประกันเกี่ยวกับการจัดการที่ดีด้านระบบการเงิน รวมทั้งมาตรการควบคุม เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดวิกฤตการเงินอีกในอนาคต และสามารถตรวจสอบได้

(๖) กระตุ้นให้ภาครัฐบาลของประเทศพัฒนาแล้วแสดงความรับผิดชอบตามความเหมาะสมเพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาจากผลกระทบของวิกฤตการเงินโลก
